

**Statens jordbruksverks föreskrifter om operativa
ingrepp samt skyldigheter för djurhållare och för
personal inom djurens hälso- och sjukvård;**

SJVFS 2009:85

Saknr D 8

Saknr L 41

Utkom från trycket
den 9 december 2009

beslutade den 8 december 2009

Statens jordbruksverk föreskriver¹, med stöd av 2 kap 2 §, 4 kap 1 §, 5 kap 3 § i förordning (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård, 5 och 15 §§ i förordning (2006:815) om provtagning på djur, m.m, i 4 § epizootiförordningen (1999:659), samt 26 och 27 §§ djurskyddsförordningen (1988:539) följande.

1 KAP. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	2
2 KAP. DJURHÄLSOPERSONALENS SKYLDIGHETER.....	2
UPPGIFTSLÄMNANDE OCH ANMÄLNINGSSKYLDIGHET	2
3 KAP. DELEGERING	3
4 KAP. ALLMÄNNA REGLER FÖR BEHANDLINGAR	3
VACCINATION MOT RABIES	4
DJURSIJKSKÖTARE OCH GODKÄNDA LEGITIMERADE SJUKSKÖTERS KOR	4
BEHANDLING SOM FÅR UTFÖRAS AV PERSONAL SOM INTE TILLHÖR DJURHÄLSOPERSONALEN	5
5 KAP. REGLER OM OPERATIVA INGREPP PÅ ELLER INJEKTIONER TILL DJUR.....	7
6 KAP. UTFÄRDANDE AV INTYG.....	9
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	9
OM INTYGEN	9
7 KAP. JOURNALFÖRING OCH UPPGIFTSLÄMNANDE M.M.	10
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	10
VETERINÄRS UPPGIFTSLÄMNANDE VID BEHANDLING MED LÄKEMEDEL	11
RAPPORTERING	12

¹ Jfr rådets direktiv 81/851/EEG av den 28 september 1981 om tillnärmning av medlemsländernas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 317, 6.11.1981, s. 1, Celex 31981L0851) senast ändrat genom rådets direktiv 93/40 av den 14 juni 1993 om ändring av direktiv 81/851/EEG och 81/852/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 214, 24.8.1993, s. 31, Celex 31993L0040), rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av *b*-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3, Celex 31996L0022), rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10, Celex 31996L0023) samt rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur (EGT L 221, 8.8.1998, s. 23, Celex 31998L0058), rådets direktiv 96/93/EG (EGT nr L 13, 16.1.1997, s. 28, Celex 396L0093), samt rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål (EGT nr L 358, 18.12.1986, s. 1 Celex 31986L0609).

SKYLDIGHETER FÖR DJURHÅLLARE ATT DOKUMENTERA.....	12
8 KAP. ÖVRIGA BESTÄMMELSER.....	13

1 KAP. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 § I dessa föreskrifter avses med

delegering: överlåtelse av en arbetsuppgift från person, som har formell och reell kompetens och som tillhör djurhälsopersonalen, till person som har reell kompetens och som tillhör djurhälsopersonalen,

djurhållare: den som äger eller på annat sätt ansvarar för djuren,

formell kompetens: legitimation eller godkännande som djurhälsopersonal inklusive vidareutbildning inom det egna yrket,

hovslagare: person som verkar hovar och/eller skor hästdjur,

intygsgivare: djurhälsopersonal som upprättar och utfärdar de intyg som avses i föreskrifterna,

journal: dokumentation i löpande ordning om konsultationer rörande djur. Till journalen hör även röntgenbilder, remisser, remissvar, analysuppgifter från laboratorier och liknande samt andra dokument eller datafiler som har medicinsk anknytning till djuret eller djuren journalen avser,

livsmedelsproducerande djur: djur avsedda för eller som producerar livsmedel,

reell kompetens: kompetens förvärvad genom erfarenhet i praktisk yrkesverksamhet eller genom vidareutbildning,

tillhandahållande av läkemedel: då läkemedel ställs till förfogande för att användas av djurhälsopersonal eller annan personal som får hantera läkemedel enligt Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:läkemedel) om läkemedel och läkemedelsanvändning, eller då läkemedel lämnas ut av veterinär direkt till djurhållare,

uppföljande behandling: tillförsel av läkemedel till djur efter det att veterinär vid varje tillfälle kliniskt har undersökt enskilt djur eller djurgrupp, samt

under överinseende: vara närvarande och kunna ingripa.

2 KAP. DJURHÄLSOPERSONALENS SKYLDIGHETER

Uppgiftslämnande och anmälningskyldighet

1 § Djurhälsopersonal ska via brev, e-post eller fax lämna uppgift om namn, adress, telefonnummer och arbetsplats till Jordbruksverket och därefter när dessa uppgifter ändras.

2 § Bestämmelser om skyldighet för djurhälsopersonal att anmäla misstanke om vanvård av djur finns i 28 a § djurskyddslagen (1988:534).

3 § Bestämmelser om skyldighet för veterinär och övrig djurhälsopersonal att anmäla misstanke om smittsam sjukdom finns i 3 § zoonoslagen (1999:658) och 3a § epizootilagen (1999:657).

4 § Bestämmelser om skyldighet för veterinär att underrätta smittskyddsläkaren om iakttagelser som kan vara av betydelse för smittskyddet finns i 2 kap. 7 a § smittskyddslagen (2004:168).

3 KAP. DELEGERING

1 § Delegering av en arbetsuppgift enligt 2 kap 3 § i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får endast ske inom djurhälsopersonalen till den som har tillräcklig reell kompetens för uppgiften.

Vid delegation av en arbetsuppgift enligt första stycket ska den som delegerar ha formell och reell kompetens för uppgiften och försäkra sig om att den som tar emot delegeringen har tillräcklig reell kompetens för att utföra den. Den som blir tillfrågad om att utföra arbetsuppgiften ska omedelbart påtala om sådan reell kompetens saknas och delegering får då inte ske.

2 § Vid delegering ska ett skriftligt, tidsbegränsat och personligt delegeringsbeslut upprättas. Beslutet får gälla för ett bestämt tillfälle eller för högst ett år och ska kunna visas upp vid tillsyn och på begäran av Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård och under minst fem år från utfärdandet.

3 § Ett beslut om delegering ska innehålla följande uppgifter:

1. vilken arbetsuppgift som delegeras,
2. vem som har delegerat uppgiften,
3. till vem uppgiften har delegerats,
4. beslutets giltighetstid,
5. datum då beslutet fattas, samt
6. båda parter underskrifter.

4 § Endast en veterinär får delegera operativa ingrepp och avlivning av djur med injektion. Operativa ingrepp och avlivning får endast göras om veterinär befinner sig på platsen när behandlingarna utförs och kan agera om komplikationer uppstår.

5 § Ett beslut om delegering ska

1. omedelbart återkallas om den som delegerar bedömer att delegering inte längre är förenligt med en god och säker vård,
2. upphöra om endera parten slutar sin tjänst.

6 § Om delegering upphör i förtid ska detta noteras på beslutet om delegering.

4 KAP. ALLMÄNNA REGLER FÖR BEHANDLINGAR

1 § Behandlingar som avses i 10, 11 a-d och 12-15 §§ får utföras utan hinder av 4 kap 1 § i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

2 § Vaccination som förs in i pass för sällskapsdjur ska utföras av veterinär i enlighet med Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:32) om utfärdande av pass för sällskapsdjur och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter

av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG².

Vaccination som förs in i pass för häst ska utföras av veterinär i enlighet med Kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 av den 6 juni 2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur³.

Vaccination mot rabies

3 § Vaccination av hund, katt, iller och häst mot rabies får endast utföras av veterinär. Endast inaktiverat vaccin som godkänts av Läkemedelsverket får användas.

4 § I omedelbar anslutning till vaccination av hund, katt eller iller mot rabies ska den vaccinerande veterinären utfärda ett sällskapsdjurspass i enlighet med vad som anges i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:32) om utfärdande av pass för sällskapsdjur och notera uppgifterna om vaccination i detta. Om det redan finns ett pass utfärdat för djuret ska uppgifterna om vaccinationen noteras i det befintliga passet.

5 § I omedelbar anslutning till vaccination av häst mot rabies ska den vaccinerande veterinären utfärda ett vaccinationsintyg på Jordbruksverkets blankett D 17.

6 § Vaccination mot rabies av andra djurslag än hund, katt, iller och häst får endast utföras efter tillstånd från Jordbruksverket. Ansökan om sådant tillstånd ska göras av den veterinär som ska utföra vaccinationen.

Djursjukskötare och godkända legitimerade sjuksköterskor

7 § Vaccination genom injektion får endast göras om veterinär befinner sig på platsen när vaccinationen utförs och kan agera om komplikationer uppstår.

8 § Djursjukskötare och godkända legitimerade sjuksköterskor får efter tillhandahållande, i enlighet med 3 kap 4 § i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning, vaccinera mot

- kattens parvovirus,
- kattsnuva,
- valpsjuka,
- smittsam leverinflammation hos hund (HCC),
- hundens parvovirus,
- parainfluensa hos hund,
- stelkramp (ej häst).

Den som ska utföra vaccinationen ska försäkra sig om att djuret är friskt genom att höra djurhållaren om djurets hälsotillstånd och därefter göra en bedömning av detsamma. Vaccineringen ska intygas i enlighet med 6 kap 12 och 15 §§.

² EUT L 146, 13.6.2003, s. 1. (Celex 32003R0998).

³ EUT L 149, 7.6.2008, s. 3 (Celex 32008R0504).

9 § Djursjukskötare och godkända legitimerade sjuksköterskor får vaccinera mot andra sjukdomar än de som nämns i 3 § som uppföljande behandling, enligt 3 kap 3 § Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning, eller efter konsultation av veterinär.

Behandling som får utföras av personal som inte tillhör djurhälsopersonalen

10 § En person som är yrkesverksam inom djurens hälso- och sjukvård, men som inte tillhör djurhälsopersonalen, får utföra enklare skötselåtgärder som kloklippning, öronrengöring och pälsvård, samt enklare sårvård på djur under lokal och/eller allmän bedövning efter att djuret har bedövats av djurhälsopersonal.

11 § En person som inte tillhör djurhälsopersonalen, men som är yrkesverksam inom djurens hälso- och sjukvård, får utföra subkutana och intramuskulära injektioner som uppföljande behandling under förutsättning att personen har utbildning enligt 3 kap 1 § i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning.

Första stycket gäller inte vaccinationer, injektioner med narkotikaklassade läkemedel eller läkemedel för lokal och allmän bedövning. Ansvar för behandlingen ligger på den veterinär som tillhandahåller läkemedlen.

11a § Fram till och med den 31 december 2014 får en person som inte tillhör djurhälsopersonalen men som är yrkesverksam inom djurens hälso- och sjukvård ge injektioner som uppföljande behandling, lägga permanentkanyl och behandla djur under lokal och allmän bedövning under förutsättning att personen

1. har utbildning enligt Jordbruksverkets tidigare bestämmelser i 28 § i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2002:57) om veterinärs rätt att förskriva och tillhandahålla läkemedel i anslutning till djursjukvård och djurhälsovård och
2. har varit yrkesverksam inom djurens hälso- och sjukvård före den 1 januari 2010, eller
3. senast den 30 juni 2014 med godkänt resultat har läst tre år, innefattande kurs i farmakologi, av veterinärprogrammet vid Sveriges lantbruksuniversitet eller en veterinärutbildning inom EES som uppfyller kraven i art 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁴.

Ansvar för behandlingen enligt första stycket ligger på den veterinär som tillhandahåller läkemedlen.

Tandläkare

11b § Fram till och med den 31 december 2014 får en i Sverige legitimerad tandläkare behandla djur under lokal och allmän bedövning, samt göra operativa ingrepp under förutsättning att

1. personen har reell kompetens för vad som utförs,
2. personen har minst ett års yrkeserfarenhet inom djurens hälso- och sjukvård motsvarande 50 % av heltid under de senaste tio åren före den 1 januari 2010, samt

⁴ EUT L 255,30.9.2005, s 22 (Celex 32005L0036).

3. behandlingen utförs under överinseende av veterinär.
Behandling enligt första stycket sker på veterinärens ansvar.

Sjukgymnaster

- 11c § Fram till och med den 31 december 2014 får en i Sverige legitimerad sjukgymnast behandla djur under lokal och allmän bedövning under förutsättning att
1. personen har reell kompetens för vad som utförs,
 2. personen har varit yrkesverksam inom djurens hälso- och sjukvård före den 1 januari 2010, samt
 3. behandlingen utförs under överinseende av veterinär.
- Behandling enligt första stycket sker på veterinärens ansvar.

Hovslagare

- 11d § Fram till och med den 31 december 2014 får en hovslagare behandla djur under lokal och allmän bedövning under förutsättning att
1. personen har reell kompetens för vad som utförs,
 2. personen har varit yrkesverksam som hovslagare under minst tre år före den 1 januari 2010, samt
 3. behandlingen utförs under överinseende av veterinär.
- Behandling enligt första stycket sker på veterinärens ansvar.

Husdjurstekniker

12 § En husdjurstekniker får avhorna kalvar upp till åtta veckors ålder under lokal bedövning. Ansvaret för behandlingen ligger på den veterinär som tillhandahåller läkemedlen.

13 § En husdjurstekniker får vaccinera kalv mot ringorm. Ansvaret för behandlingen ligger på den veterinär som tillhandahåller vaccinet.

Övriga

14 § En person som har genomgått utbildning enligt 3 kap 1 § i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:84) om läkemedel och läkemedelsanvändning, får utföra sådan vaccination som avses i 9 kap 1 § andra stycket i Jordbruksverkets föreskrifter (SJVFS 2002:98) om förebyggande och bekämpning av epizootiska sjukdomar, om det sker på uppdrag av Jordbruksverket. Vaccination får utföras utan att veterinär är närvarande.

15 § Legitimerad sjuksköterska eller legitimerad läkare i utlandstjänst får, i akuta fall, ge injektioner eller utföra enklare operativa ingrepp på tjänstehund om veterinär inte finns att tillgå på plats. Sådan behandling får bara göras om följande krav är uppfyllda

1. personen har särskild utbildning av veterinär anställd inom försvarsmakten, och
2. kontakt tas med veterinär inom försvarsmakten innan behandlingen utförs.

5 KAP. REGLER OM OPERATIVA INGREPP PÅ ELLER INJEKTIONER TILL DJUR

1 § Grundläggande bestämmelser om operativa ingrepp på eller injektioner till djur finns i 10 och 11 §§ djurskyddslagen (1988:534) samt 25–27 §§ djurskyddsförordningen (1988:539).

2 § Utan att det är befogat av veterinärmedicinska skäl samt utan hinder av 4 kap. 1 § i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får operativa ingrepp på djur enligt 3 § utföras utan att veterinär eller annan djurhälsopersonal behöver anlitas, under förutsättning att personen som utför ingreppet

1. har reell kompetens för ingreppet,
2. utför ingreppet på ett djurskyddsmässigt godtagbart sätt,
3. iakttar god hygien, samt
4. använder för ingreppet ändamålsenliga instrument.

3 § Följande operativa ingrepp på djur får utföras av personer och på sätt som anges i 2 §

1. Slipning av tänder på gris. Slipning får inte ske rutinmässigt utan bara om det erfarenhetsmässigt har visat sig uppkomma skador på andra djur och det görs innan djuret uppnått en veckas ålder.
2. Borttagande av övertaliga spenar på kalvar om det görs innan djuret har uppnått en månads ålder.
3. Identitetsmärkning av djur genom inplantering av mikrochip under förutsättning att det utförs av person som har genomgått utbildning som godkänts av Jordbruksverket.
4. Identitetsmärkning av djur, som ska användas eller används för ändamål som avses i 19 § djurskyddslagen, genom tatuering, frysmärkning, applicering av öronbrickor, inplantering av mikrochip eller, för arterna mus, råtta, hamster, sork, gerbil och marsvin; klippta hack i öronen. Primater, hundar, katter eller kaniner som finns på en anläggning för försöksdjur ska identitetsmärkas i enlighet med vad som anges i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:15) om uppfödning, förvaring, tillhandahållande och användning m.m. av försöksdjur. Märkningen får bara göras av den som har gått utbildning som uppfyller kraven i Centrala försöksdjursnämndens kungörelse (SJVFS 1992:11) med föreskrifter och allmänna råd om utbildningskrav vid användning av djur för vetenskapliga ändamål m.m. Den som ska märka försöksdjur på en anläggning med enbart uppfödning, förvaring eller tillhandahållande av försöksdjur ska istället uppfylla de utbildningskrav m.m. som anges i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:15) om uppfödning, förvaring, tillhandahållande och användning m.m. av försöksdjur. Utbildningskraven gäller inte vid märkning av djur som avses i punkten 6.
5. Identitetsmärkning av hästar genom frysmärkning under förutsättning att det utförs av person som har särskild utbildning för ändamålet.
6. Identitetsmärkning av klövbärande djur i fångenskap genom tatuering, frysmärkning, applicering av öronbrickor eller klippta hack i öronen. Identitetsmärkning genom klippta hack i öronen får inte göras på djur som omfattas av Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2007:12) om

märkning och registrering av nötkreatur, Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2007:13) om märkning och registrering av svin eller Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2007:14) om märkning och registrering av får och getter och enligt samma föreskrifter ska märkas med öronbrickor. Sådan identitetsmärkning får heller inte göras på djur som vistas utomhus om temperaturen understiger -5°C .

7. Identitetsmärkning av fåglar med vingmärken.
8. Borttagande av den yttersta delen av den inre tån på tunga köttrastuppar under förutsättning att syftet med ingreppet är att skydda hönorna från skador vid parning. Ingreppet ska göras innan djuret har uppnått 24 timmars ålder.
9. Märkning av fisk genom fettfeneklippning får göras under bedövning av den som har genomgått utbildning som godkänts av Jordbruksverket.

Märkning enligt punkterna 3 – 5 och 9 får göras av den som genom en utbildning i annat EES-land eller på annat sätt kan uppvisa en likvärdig kompetens.

4 § Normal verkning av klövar samt behandling av klövbölder och klövsulesår på djur får göras utan att veterinär eller annan djurhälsopersonal behöver anlitas under förutsättning att

1. personen som utför ingreppet har reell kompetens för detta,
2. ingreppet utförs på ett djurskyddsmässigt godtagbart sätt, samt
3. ingrepp inte omfattar underliggande mjukdelsvävnad.

5 § En person får, utan hinder av 4 kap 1 § i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård, behandla klövdjur under lokal och allmän bedövning samt göra operativa ingrepp i klövar, under förutsättning att

1. personen har reell kompetens för vad som utförs, samt
2. behandlingen utförs under överinseende av veterinär.

Behandling enligt första stycket sker på veterinärens ansvar.

6 § Utan att det är befogat av veterinärmedicinska skäl får följande operativa ingrepp på djur utföras av veterinär

1. borttagande av övertaliga spenar på kalvar av nötkreatur,
2. förse tjur med nosring,
3. identitetsmärkning av djur genom tatuering, frysmärkning, applicering av öronbrickor eller inplantering av mikrochip,
4. borttagning av vargtänder på häst,
5. sterilisering genom vasektomi av tjurar, baggar och galtar,
6. stäckning (operativt ingrepp som permanent berövar fågeln dess flygförmåga) av fåglar som hålls i en anläggning som är godkänd för offentlig förevisning i enlighet med 13 och 14 kap. Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:19) om djurhållning i djurparker m.m.,
7. borttagning av sporrar på hund,
8. identitetsmärkning av hund, katt eller kanin, som är yngre än 10 veckor, genom tatuering om djuret är bedövat eller sederat.

Delegering av operativa ingrepp enligt första stycket får göras till annan djurhälsopersonal enligt bestämmelserna i 3 kap om delegering i dessa föreskrifter.

7 § Djurhållare får ge injektion av läkemedel som har förskrivits eller tillhandahållits av veterinär, utan att veterinär eller annan djurhälsopersonal anlitas. Injektion av järnläkemedel till smågrisar får ges innan de har uppnått tre veckors ålder.

8 § Kastrering av gris enligt 25 § andra stycket djurskyddsförordningen (1988:539) ska utföras på så kallad blodig väg.

Endast vass skalpell av engångstyp, vass och lämpligt utformad tång eller vasst rakblad fastsatt i en hållare får användas vid kastreringen.

6 KAP. UTFÄRDANDE AV INTYG

Allmänna bestämmelser

1 § En intygsgivare ska vara opartisk och får inte ha något ekonomiskt intresse i det som intyget avser eller i de företag som berörs av intygandet.

2 § En intygsgivare ska ha tillräcklig kännedom om det som intyget avser och vara medveten om innehållet i det intyg som utfärdas.

3 § En intygsgivare får inte intyga andra uppgifter än sådana som denne själv har personlig kännedom om eller själv har kontrollerat.

4 § En intygsgivare får inte underteckna ett intyg in blanco eller ett intyg som är ofullständigt ifyllt.

5 § En intygsgivare får utan hinder av 3 § underteckna ett intyg på grundval av ett annat intyg eller bevis. I dessa fall ska intygsgivaren ha det aktuella dokumentet tillgängligt när undertecknandet sker.

6 § En intygsgivare får inte utfärda intyg på ett språk som denne inte har tillfredsställande kunskaper i, om inte en tillfredsställande översättning är bifogad till intyget.

Om intygen

7 § Av intyget ska klart framgå anledningen till att intyget upprättas och, i förekommande fall, på vems uppdrag det sker.

8 § Intyget ska innehålla en beskrivning av arten och omfattningen av de utredningar och undersökningar som utgör underlag för intyget, samt uppgift om tidpunkt och plats för genomförandet av dessa.

Om intyget grundar sig på underliggande dokument eller intyg ska dessa redovisas.

9 § Identitetsmärkning på djur respektive identitetsstämpel på varor ska kontrolleras och anges i intyget. För djur som saknar identitetsmärkning ska, om möjligt, fullständigt signalement anges. För varor som saknar identitetsstämpel ska en sådan beskrivning lämnas som gör det möjligt att identifiera varorna.

10 § Om det av ett intyg framgår om krav i svensk eller EU-lagstiftningen är eller inte är uppfyllda, ska intyget innehålla en hänvisning till aktuell lagstiftning.

11 § Om ett färdigt intygsformulär används, ska alla markerade platser för uppgifter fyllas i. Uppgift som inte kan anges ska markeras med ett streck.

En avslutad beskrivning ska följas av ett långt streck.

Om en ändring görs i ett intygsformulär ska denna ändring signeras av intygsgivaren.

12 § Ett intyg ska innehålla

1. datum för utfärdandet,
2. intygsgivarens underskrift i original,
3. namnförtydligande,
4. titel, samt i tillämpliga fall
5. adress, telefonnummer och tjänstestämpel.

Underskriften ska vara beständig och i annan färg än svart.

13 § Intygsgivaren ska bevara en kopia av intyget och eventuella underliggande dokument eller intyg i minst fem år eller den längre tid som framgår av annan författning eller av särskilt beslut.

14 § En veterinär som har anlits av en djurhållare ska på dennes begäran utfärda intyg.

15 § En djursjukskötare eller legitimerad sjuksköterska, som är godkänd för arbete inom djurens hälso- och sjukvård, som vaccinerar djur ska utfärda ett vaccinationsintyg. På det vaccinationsintyget ska det, förutom de uppgifter som anges i 12 §, finnas uppgift om

1. djurets identitet,
2. vaccinets namn och
3. vaccinets batchnummer.

7 KAP. JOURNALFÖRING OCH UPPGIFTSLÄMNANDE M.M.

Allmänna bestämmelser

1 § Djurhälsopersonal ska föra journal i direkt anslutning till konsultationen eller besöket. Vid journalföringen ska djurhälsopersonalen iaktta synnerlig noggrannhet och omsorg. Journalen ska föras på sådant sätt att uppgift om konsultation som gäller ett visst djur eller djurgrupp vid en given tidpunkt ska kunna tas fram.

Journalföring enligt första stycket krävs inte om konsultationen handlar om allmänna frågor.

2 § Journal ska föras på svenska, vara tydlig och fullständig, samt i förekommande fall innehålla följande uppgifter:

1. datum för konsultationen,
2. djurhållarens produktionsplatsnummer (ppn) och namn, (om ppn saknas ska istället namn, adress och telefonnummer finnas med i journalen),
3. djurslag,

4. djurets kön,
5. djurets ålder eller åldersgrupp,
6. djurets identitet,
7. anamnes,
8. status,
9. diagnos,
10. typ av behandling, samt
11. namnet på den behandlande djurhälsopersonalen.

3 § Vid behandling med läkemedel ska journalen, utöver vad som nämns i 2 §, även innehålla uppgifter om

1. läkemedlets namn,
2. styrka och dosering,
3. behandlingstidens längd, samt
4. karenstid vid behandling av djur som är avsedda för livsmedelsändamål.

4 § En uppgift i en journal får inte utplånas eller göras oläslig. Om en uppgift i en journal är oriktig får uppgiften rättas. Rättelsen ska dateras och undertecknas av den som har rättat.

5 § Journalen ska bevaras i minst fem år, räknat från dagen för det sista införandet eller den längre tid som framgår av annan författning eller av särskilt beslut.

Veterinärs uppgiftslämnande vid behandling med läkemedel

6 § En veterinär som behandlar djur, förskriver eller tillhandahåller läkemedel till livsmedelsproducerande djur utom fisk, ska informera djurhållaren om att behandling har skett och om den för läkemedlet gällande karenstiden, samt vad karenstiden innebär. Informationen till djurhållaren ska innehålla följande uppgifter

1. djurslag,
2. djurets identitet eller benämning av djurgrupp,
3. diagnos,
4. läkemedel, dosering och behandlingssätt,
5. injektionsställe (i förekommande fall),
6. karenstid för köttvara, mjölk, ägg, samt
7. namn på förskrivande veterinär.

Informationen enligt första stycket ska lämnas i form av ett behandlingsbevis, eller på sådant sätt att djurhållaren enkelt kan upprätta den dokumentation som krävs enligt 9 § Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2009:3) om karenstider och som ska åtfölja djuret vid leverans till slakt före karenstidens utgång.

7 § Vid behandling av odlad fisk ska informationen enligt 6 § innehålla följande uppgifter

1. läkemedlets namn samt dosering eller motsvarande,
2. tidpunkt för behandlingen,
3. behandlingens längd,
4. fodertillverkare (i förekommande fall),
5. karenstid, samt

6. namn och adress på förskrivande veterinär (eller den som har anvisat behandlingen i förekommande fall).

Informationen enligt första stycket ska lämnas i form av ett behandlingsbevis, eller på sådant sätt att djurhållaren enkelt kan upprätta den dokumentation som krävs enligt 9 § Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2009:3) om karenstider och som ska åtfölja djuret vid leverans till slakt före karenstidens utgång.

8 § Vid behandling av djur som hålls för tävling ska veterinären informera djurhållaren om att det kan krävas läkemedelsfri tid efter behandling, före det att djuret får användas i träning eller tävling.

Rapportering

9 § Bestämmelser om rapportering av biverkningar finns i 11 § i Läkemedelsverkets föreskrifter (LVFS 2001:12) om säkerhetsövervakning av läkemedel.

10 § En veterinär ska inom en månad från behandlingstillfället rapportera

1. samtliga läkemedelsbehandlingar till och behandlingar av smittsamma sjukdomar hos nötkreatur, får, get, ren, gris, fjäderfä, fisk och hägnat vilt, samt
2. behandling av häst med antibakteriella läkemedel för systemiskt bruk.

Rapporteringen enligt första stycket ska göras på blanketten ”Praktikjournal för veterinär”, ”Praktikjournal för distriktsveterinär” eller genom att använda ett databaserat journalföringssystem som Jordbruksverket har godkänt. Exemplar 1 av praktikjournalen ska skickas in till Jordbruksverket, 826 84 Söderhamn eller, om databaserat journalföringssystem används, skickas in på sätt som Jordbruksverket har godkänt.

Skyldigheter för djurhållare att dokumentera

11 § När livsmedelsproducerande djur behandlas med läkemedel eller vid annan behandling ska djurhållaren dokumentera följande uppgifter

1. datum för behandlingen,
2. klockslag för behandlingen om karenstiden är kortare än 24 timmar,
3. djurets identitet,
4. diagnos,
5. läkemedlets namn och dosering,
6. behandlingstidens längd,
7. karenstid,
8. namn på förskrivande veterinär, samt
9. namn på den som utfört behandlingen.

Dokumentationen kan göras genom att veterinärens besöksjournal sparas, förutsatt att denna innehåller de begärda uppgifterna.

12 § Den som håller livsmedelsproducerande djur ska dokumentera antalet djur som dör i besättningen, samt anledningen till dödsfallet.

13 § Den som håller livsmedelsproducerande djur kunna styrka inköp och innehav av veterinärmedicinska läkemedel under en period av fem år efter att läkemedlet har tillförts det enskilda djuret.

14 § När livsmedelsproducerande djur behandlas med homeopatika ska djurhållaren dokumentera följande uppgifter

1. djurets identitet,
2. orsak till behandling,
3. datum för behandling,
4. preparatets namn,
5. dosering/styrka,
6. behandlingstidens längd, samt
7. namnet på den veterinär som har kontaktats inför användningen.

15 § Djurhållarens egen dokumentation enligt 11-12 och 14 §§, eller veterinärens besöksjournal om den innehåller de begärda uppgifterna, ska sparas i minst fem år och kunna visas upp vid tillsyn.

16 § Länsstyrelsen utövar tillsyn över djurhållare avseende bestämmelserna i detta kapitel.

8 KAP. ÖVRIGA BESTÄMMELSER

1 § Om det finns särskilda skäl kan Jordbruksverket medge undantag från bestämmelserna i 1-4 kap och 6-8 kap i dessa föreskrifter.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna författning upphävs

1. Lantbruksstyrelsens kungörelse (LSFS 1982:43 i anslutning till allmänna veterinärinstruktionen (1971:810).
2. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2005:60) och allmänna råd om djurhållarens journalföring vid användning av läkemedel m.m.
3. Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:14) om operativa ingrepp på eller injektioner till djur.
4. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1997:126) om upprättande och utfärdande av intyg.
5. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1997:127) om officiella veterinärer.
6. Statens jordbruksverks allmänna råd (1998:2) i anslutning till förordningen (1971:810) med allmän veterinärinstruktion

CHRISTINA HUHTASAARI

Lotta Ternström Hofverberg
(Enheten för veterinära frågor)